

ΟΜΙΛΙΑ

ΤΟΥ ΓΕΝΙΚΟΥ ΓΡΑΜΜΑΤΕΩΣ ΤΗΣ ΑΚΑΔΗΜΙΑΣ ΑΘΗΝΩΝ

ΓΕΩΡΓΙΟΥ Π. ΟΙΚΟΝΟΜΟΥ

ΜΕΓΑΛΕΙΟΤΑΤΕ,

“Ότε κατά την 24^{ην} Μαρτίου τοῦ 1941 ὑπερήφανος καὶ ἡ Ἐθνικὴ Ἀκαδημία διὰ τὰ μεγαλουργήματα τῶν μαχομένων Ἑλληνικῶν δυνάμεωτ ἐξήγγειλε τὴν ἀπόφασιν αὐτῆς, ὅπως ἀπονεύμῃ τὴν ἀνωτάτην ἠθικὴν ἀμοιβὴν τοῦ ἰδρύματος, τὸ χρυσοῦν μετάλλιον τῆς Ἀκαδημίας εἰς τὰς νικηφόρους ἐνόπλους δυνάμεις, αἱ ὁποῖαι περιέβαλον διὰ μοναδικῆς αἴγλης τὸ ὄνομα τῆς πατρίδος, οὐδὲν ἄλλο βραβεῖον ἀπένευμε τότε ἡ Ἀκαδημία, ἵνα καὶ δι’ αὐτοῦ τούτου τοῦ περιορισμοῦ ἔτι μᾶλλον ἐξαρθῇ ἡ σημασία τοῦ ἀπονεμηθέντος εἰς τὰς ἐνόπλους δυνάμεις βραβεῖου καὶ ἡ εὐλάβεια τῆς Ἀκαδημίας πρὸς τοὺς συντελεστὰς τοῦ ὑπερόχου ἔργου.

Καὶ ἐλέγομεν κατὰ τὴν εὐτυχῇ ἐκείνην ἡμέραν ἀπὸ τοῦ αὐτοῦ βήματος

«Ἡ 25^η Μαρτίου τοῦ 1941 οὐδὲν ἄλλο βραβεῖον αἰσθάνεται βαθύτερον καὶ λαμπρότερον ἢ τὸ γνησίως Ἑλληνικὸν βραβεῖον τῆς ἀρετῆς καὶ τῆς αὐτοθυσίας, τὸ ὁποῖον σύσσωμον τὸ ἔθνος ἀπονέμει νοερῶς πρὸς τὸν Στρατόν, τὸν Στόλον καὶ τὴν Ἀεροπορίαν, οἵτινες γενναίως προμαχοῦντες βαρβάρων ἐστόρεσαν δύναμιν.

«Εἶναι βραβεῖον θαυμασμοῦ, βραβεῖον ὑπερηφανείας, βραβεῖον εὐγνωμοσύνης τοῦ ἔθνους. Γιγάντειον μνημεῖον ἀνεγειρόμενον διὰ τῆς διανοίας καὶ τῆς ψυχῆς ὅλων τῶν Ἑλλήνων εἰς ἀνακαίνισιν καὶ συνέχειαν τιτανικῶν ἀθλημάτων τοῦ παρελθόντος καὶ πρὸς διδασκαλίαν τοῦ μέλλοντος. “Όταν σχολάσῃ τὸ ἐργαστήριον τῆς νίκης καὶ κοπάσῃ ὁ ὄρυμαγδὸς τοῦ πολέμου, τότε ὁ ἀπολογισμὸς τῶν πράξεων καὶ τῶν ἠρώων θὰ δείξῃ πρὸς πάντας καὶ πέραν τῶν ὀρίων τῆς πατρίδος ποῖον νέον μέγα σχολεῖον ἀρετῆς ἐδημιούργησε διὰ τὸ μέλλον ἡ 28^η Ὀκτωβρίου

» 1940 καὶ οἱ κατὰ τὴν κεφαλαιώδη ἐκείνην στιγμήν ἐκπροσωπήσαντες τὴν ἔθνικὴν εὐψυχίαν ἀνώτατοι ἀρχηγοὶ τῆς πατρίδος».

Καὶ ἀνεπολήσαμεν τότε τὸ ἀντίστοιχον μέγα ἱστορικὸν γεγονός τῆς Σαλαμῖνος καὶ τῶν ὑψηλῶν ῥημάτων τοῦ ἀνταξίου αὐτῆς ὕμνωδοῦ Αἰσχύλου καὶ διεπιστώσαμεν τὴν ἀδιάσπαστον συνέχειαν τῆς αἰωνίας Ἑλλάδος παρὰ πᾶσαν παρεμπροσθίαν κατάκτησιν ὑπὸ βαρβάρων δεσποτῶν καὶ εἶδομεν τὴν αὐτὴν ἀγάπην πρὸς τὴν ἐλευθερίαν καὶ τὸ αὐτὸ βαθύ θρησκευτικὸν συναίσθημα, τὰ ὁποῖα ἐνεψύχωσαν τοὺς ἠνωμένους Ἕλληνας κατὰ τὸν μέγαν ἀγῶνα, τὸν στεφανώσαντα τὸ μέτωπον τῆς Ἑλλάδος μετ' ἀμάραντον στέφανον τιμῆς καὶ δόξης!

Ἴδου δὲ καὶ τὸ ψήφισμα τῆς Ἀκαδημίας τὸ ἐξαγγελθὲν κατὰ τὴν χαρμόσυνον ἐκείνην ἔθνικὴν πανήγυριν τοῦ Μαρτίου 1941:

Ἡ Ἀκαδημία Ἀθηνῶν κατὰ τὴν ἱερὰν ταύτην ἐπέτειον, τὴν ὁποίαν καθιστῶσιν ἔτι ἱερωτέραν καὶ αὐτόχρημα ἔθνικὴν μυσταγωγίαν οἱ σύγχρονοι ὑπὲρ τῆς ἐλευθερίας περιλαμπροὶ ἀγῶνες οἱ ἀξίως συνεχίζοντες τὴν ὑπερτρισχιλιετῆ ἔνδοξον Ἑλληνικὴν παράδοσιν, ἐκφράζει τὴν βαθυτάτην αὐτῆς εὐλάβειαν πρὸς τὴν μνήμην τῶν καλλινίκων ἐκείνων ἔθνικῶν μαρτύρων τοῦ 1821, οἵτινες διὰ τοῦ τιμιωτάτου αὐτῶν αἵματος ἀνεγέννησαν ἐλευθέραν τὴν πατρίδα καὶ διὰ τοῦ παραδείγματος αὐτῶν ἐνεψύχησαν νέαν ὁρμὴν εἰς τὸ Ἑλληνικὸν γένος πρὸς ἄσβεστον συντήρησιν τοῦ πυρὸς τῆς ἐλευθερίας.

Ἀπευθύνει τὸν θαυμασμόν καὶ τὴν εὐγνωμοσύνην αὐτῆς πρὸς τὰς ἐνόπλους δυνάμεις τῆς πατρίδος, αἱ ὁποῖαι διεξάγουσαι σκληροὺς ἀγῶνας μετὰ παραδειγματικῆς γνησίας Ἑλληνικῆς εὐψυχίας καὶ στρατιωτικῆς ἐμπειρίας, οὐχὶ μόνον νικηφόρως ἀπέκρουσαν καὶ ἀποκρούουσι τὸν αὐθάδη ἐπιδρομέα, ἀλλὰ καὶ διδάσκουσι τοὺς λαοὺς καὶ πέραν τῶν ὁρίων τῆς χώρας ταύτης ὅτι τὸ τίμημα τῆς ἐλευθερίας εἶναι ἢ πρὸς αὐτοθυσίαν ἀπόφασις.

Διαδηλοῖ τὴν ἀπόλυτον αὐτῆς ἀφοσίωσιν πρὸς τὸν σεπτὸν Βασιλέα τῶν Ἑλλήνων, σύμβολον τῆς ἐνότητος τοῦ γένους, ὡς καὶ πρὸς τοὺς συνεργάτας Αὐτοῦ ἐν τῇ διευθύνσει τῶν τυχῶν τῆς πατρίδος καὶ θέτει πάσας τὰς δυνάμεις αὐτῆς εἰς τὴν διάθεσιν τοῦ μεγάλου ἀγῶνος καὶ παντὸς νέου ἀγῶνος.

Διακηρύσσει τὴν ἀκλόνητον αὐτῆς πίστιν εἰς τὴν ἔκβασιν τοῦ ἀγῶνος, στηριζομένην ἐπὶ τοῦ ἀρραγοῦς βήθρου τῆς ἱερᾶς ἐνώσεως

τῶν Ἑλλήνων, ἐπὶ τῆς συμμαχίας τῶν ἐλευθέρων λαῶν καὶ ἐπὶ τῆς προστασίας τοῦ Θεοῦ.

Προβάλλει τὴν 28ην Ὀκτωβρίου 1940 ὡς τὴν συνισταμένην τῆς μακραίωνος Ἑλληνικῆς ἱστορίας καὶ ὡς ὁδηγὸν ἀστέρα τῆς πορείας τῆς πατρίδος!

Ἄλλ' ἐπῆλθεν εὐθύς ἀμέσως καὶ ὁ ἀναμενόμενος νέος ἀγὼν πρὸς τὸν ἰσχυρότερον τῶν βαρβάρων ἐπιδρομέων καὶ τὸ δουλίον ἡμᾶρ τῆς πατρίδος, οὕτω δὲ δὲν προελάβομεν νὰ ἐπιδώσωμεν τὸ μετάλλιον εἰς τὸν Γενικὸν Ἀρχηγὸν τῶν ἐνόπλων ἐθνικῶν δυνάμεων, τὸν ἀποδημήσαντα πρὸς συνέχισιν τοῦ ἱεροῦ ἀγῶνος Ἑλληνα καὶ τὴν ψυχὴν καὶ τὸ φρόνημα Βασιλέα.

Καὶ ἀνεμείναμεν τὸ πλήρωμα τοῦ χρόνου ἐπὶ τέσσαρα καὶ πλέον ἔτη διὰ τὴν ἀπολύτρωσιν τοῦ γένους ἀπὸ στυγεραῆς δουλείας, ἡ ὁποία ὑπῆρξε μέγα σχολεῖον διὰ τὴν χαλύβδωσιν τῆς ἰδέας τῆς ἐλευθερίας καὶ διὰ τὴν ἐκτίμησιν τῆς ἀξίας αὐτῆς ὡς καὶ διὰ τὴν ἀποκάλυψιν τῶν χαρακτήρων τῶν ἀνιδιοτελῶς πιστῶν εἰς τὴν μεγάλην ταύτην ἰδέαν καὶ τὴν ἐθνικὴν ἀξιοπρέπειαν. Ἡ πατρίς δύναται νὰ εἶναι ὑπερήφανος διὰ τὸν ἀπολογισμὸν τοῦ ἥθους. Ἐξετέθη ἄλλοτε τί ἔπραξεν ἡ Ἀκαδημία κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς κατοχῆς καὶ πῶς ἐν συνεργασίᾳ μετὰ τῶν ἄλλων πνευματικῶν ἰδρυμάτων οὐδ' ἐπὶ στιγμὴν ἐλιποψύχησεν ἐν τῇ ἐκτελέσει τοῦ πρὸς τὴν πατρίδα καθήκοντος κατὰ τὰς δυσκόλους ἐκείνας περιστάσεις.

Ἄλλὰ καὶ μετὰ τὴν ἀπελευθέρωσιν τῆς χώρας τὸ ἔθνος παρέμενε ἀκέφαλον ἕως ὅτου ἡ ἐλευθέρᾳ ἐκδήλωσις τῆς λαϊκῆς ψήφου ἀποκατέστησε τὰ πράγματα εἰς τὴν ἀρμόζουσαν θέσιν ἀπὸ τε πολιτικῆς καὶ ἀπὸ πολιτειακῆς ἀπόψεως.

Ἦδη τὸ ἔθνος χωρεῖ τὴν ἀνάντη ὁδὸν τῆς ἐπανόδου εἰς τὴν προτέραν κατάστασιν τῆς εἰρηνικῆς διαβιώσεως καὶ προόδου διὰ μέσου διασταυρουμένων ἀντιθέσεων οὐχὶ ἀποκλειστικῶς ἐσωτερικῆς μορφῆς, ἀλλὰ ἐντὸς περιπλόκου παγκοσμίου λαβυρίνθου.

Ἐὰν ὅμως δὲν ἀπηλάσσαμεν ἀκόμη τῶν ἀγαθῶν τῆς νίκης, δὲν δικαιούμεθα νὰ λησμονήσωμεν αὐτὴν ταύτην τὴν περιλάμπρον νίκην, διὰ τὴν ὁποίαν ἐδοξάσθη ἡ πατρίς καὶ ἀπέκτησε τίτλους προβαδίσματος καὶ δικαίων ἀξιώσεων. Ὁ πανηγυρισμὸς τῶν ἐθνικῶν νικῶν δὲν εἶναι δικαίωμα, ἀλλὰ καθῆκον ἱερόν, συντηροῦν τὴν ἐθνικὴν ἀλκὴν καὶ ὑπερη-

φάνειαν, καὶ ἀνακαινίζον τὴν εὐγνωμοσύνην τοῦ ἔθνους πρὸς τοὺς συντελεστάς τοῦ μεγαλείου αὐτοῦ. Οὐδεμία παροδικὴ ἐθνικὴ δυσπραγία δύναται νὰ δικαιολογήσῃ ἀδιαφορίαν πρὸς τὰ ἐθνικὰ μεγαλουργήματα, τὰ ὁποῖα ἀποτελοῦν ἀνεκτίμητον ἠθικὴν περιουσίαν παντὸς εὐγενοῦς λαοῦ.

Διὰ τοῦτο καὶ ἡ Ἀκαδημία ἐνόμισεν ὅτι παρὰ τὸν ἑορτασμὸν τῆς 28^{ης} Ὀκτωβρίου ὤφειλεν ἐν ἰδιαιτέρᾳ ἐκτάκτῳ συνεδρίᾳ νὰ ἐπιδώσῃ τὸ χρυσοῦν μετάλλιον, οὐχὶ διὰ νὰ ἐξάρῃ τὴν ἰδίαν αὐτῆς πρᾶξιν, πρᾶξιν στοιχειώδους ἐθνικῆς εὐγνωμοσύνης, ἀλλ' ἵνα προβάλλῃ καὶ πάλιν εἰς κοινὴν εὐλαβῆ ἀναγνώρισιν τοῦ ἔθνους τὸ μεγαλουργήμα τῶν προμάχων τῆς τιμῆς αὐτοῦ, πρὸς δὲ τούτοις ἵνα τιμήσῃ καὶ Αὐτὸν τὸν Ὑψηλὸν Ἀρχηγὸν τῶν ἐνόπλων δυνάμεων τοῦ ἔθνους, ὅστις κατὰ τὴν ὑπερτάτην ἐκείνην στιγμὴν τῆς Πατρίδος ὑπῆρξεν ὁ φορεὺς τῆς ἀρνήσεως τοῦ ἔθνους καὶ ἐμπνευστῆς τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως τοῦ νικηφόρου πολέμου.

Τοιαύτη, **Βασιλεῦ**, εἶναι ἡ σημασία τῆς σημερινῆς ἑορτῆς τοῦ ἀνωτάτου τούτου ἐθνικοῦ καθιδρύματος, τοῦ πιστοῦ εἰς τὰ ἰδανικὰ τοῦ ἔθνους καὶ αἰσιοδοξοῦντος διὰ τὴν τελικὴν δικαίωσιν τῶν Ἑλληνικῶν πόθων, ὅταν ἡ ἀχλύς τῶν διεθνῶν ἀντιθέσεων διαλυθῇ καὶ ἡ ψυχὴ τῶν κριτῶν ἀπαλλαγῇ ἀπὸ παντὸς πάθους καὶ πολιτικοῦ ὑπολογισμοῦ ξένου πρὸς τὸ αἴσθημα τῆς δικαιοσύνης.

Ἄφ' ὅτου ἐτιμήσαμεν τὸ ἄξιον τῆς ἱστορικῆς ταύτης χώρας ἡρωϊκὸν «ΟΧΙ» καὶ τὸν ἐδραιώσαντα τοῦτο θρυλικὸν ἡρωϊσμὸν τῶν ἐνόπλων δυνάμεων, νέα ἱερά διὰ τὴν στρατιωτικὴν ἡμῶν ἱστορίαν προσετέθησαν ὀνόματα, τὸ Ἑλ Ἀλαμείν καὶ τὸ Ρίμινι, καὶ νέαν προσέθηκαν δόξαν εἰς τὴν Ἑλλάδα, αἱ λαμπραὶ ἡμῶν ναυτικαὶ δυνάμεις καὶ οἱ τολμηροὶ Ἕλληνες Ἴκαροι, οὕτω δὲ παγιοῦνται αἱ πολεμικαὶ ἀρεταὶ τῶν νέων Ἑλλήνων καὶ ἐξαίρεται ἡ ἀξία τοῦ ἔθνους.

Εἴθε νὰ φωτίσῃ ὁ Θεὸς τοὺς Ἕλληνας, ὥστε ὁμονοοῦντες καὶ ἐθνικῶς ἠνωμένοι νὰ σφυρηλατήσωσι σιδηροῦν τὸ μέγαρον τῆς εἰρήνης, ὅπως ἐπλήρωσαν αἴγλης τὴν πατρίδα διὰ τῆς πολεμικῆς τῶν ἀλκῆς.

Διάπυρος πάντων ἡμῶν εὐχὴ εἶναι, **Βασιλεῦ**, ὅπως ἡ ἐπίδοσις τοῦ μεταλλίου τῆς Ἀκαδημίας ἀποβῇ συμβολικὴ ἀφετηρία νέας δόξης τῆς Βασιλείας Σου καὶ νέας αἴγλης τῆς Πατρίδος!

Εἶτα ἐγερθεὶς ὁ Πρόεδρος τῆς Ἀκαδημίας κ. Ἀριστοτέλης Κούζης, προσηφωνεῖ τὸν Ἄνακτα ὡς ἑξῆς:

Εἶμαι εὐτυχῆς ὅτι εἰς ἐμέ, ὡς πρόεδρον τῆς Ἀκαδημίας, ἔλαχεν ἡ τιμὴ γὰ παραδώσω εἰς χεῖρας τῆς Ὑμετέρας Μεγαλειότητος τὸ δίπλωμα, τὸ ψήφισμα τῆς Ἀκαδημίας καὶ τὸ ἀνώτατον βραβεῖον αὐτῆς, τὸ χρυσοῦν μετάλλιον ἀρετῆς καὶ αὐτοθυσίας, τὸ ἀπονεμηθὲν ὑπ' αὐτῆς εἰς ἔνδειξιν τιμῆς, εὐγνωμοσύνης καὶ θαυμασμοῦ πρὸς τὰς γενναίας ἐνόπλους δυνάμεις τοῦ Ἑθνους, αἱ ὁποῖαι μετὰ πνεύματος ὑπερόχου ἡρωϊσμοῦ ὠδηγήθησαν κατὰ τὴν κορσιμωτέραν περίοδον τοῦ βίου τῆς νεωτέρας Ἑλλάδος καὶ συμφώνως πρὸς τὰς κληροδοτηθείσας Ἑλληνικὰς παραδόσεις, ὑπὸ τὴν γενικὴν τῆς Ὑμ. Μεγαλειότητος ἀρχηγίαν, ἐπὶ τὴν τελικὴν νίκην καὶ τὴν δόξαν.

Εἶθε μὲ τὴν βοήθειαν τοῦ Θεοῦ ὁμοία ἐπιτυχία γὰ λαμπρότητα καὶ στέφην πάντοτε ἐνδόξως καὶ τὰς μεταπολεμικὰς τῆς Ὑμ. Μεγαλειότητος καὶ τῶν ἡρωϊκῶν τούτων προμάχων τῆς φυλῆς προσπαθείας, πρὸς ἐκπλήρωσιν καὶ πραγμάτων καὶ τῶν λοιπῶν ἐθνικῶν ἰδανικῶν καὶ πόθων, τῶν τε ἐλευθέρων καὶ τῶν ὑπὸ λύτρωσιν φιλιτάτων ἡμῶν ἀδελφῶν, πατριωτικωτάτων καὶ γνησιωτάτων ἐλλήνων, οἵτινες μετ' ἀγωνίας καὶ μυστικῶν παλμῶν ἀναμένουσιν τὴν θεομὴν καὶ φιλόστοργον ἀγκάλην τῆς ἐκθροεψάσης μητρὸς τῶν φιλιτάτης Ἑλλάδος.

Ἡ Α. Μ. ὁ Βασιλεὺς παραλαβὼν τὸ χρυσοῦν μετάλλιον καὶ τὴν θήκην, τὴν περιέχουσαν τὸ ψήφισμα τῆς Ἀκαδημίας καὶ τὸ οἰκεῖον δίπλωμα,¹ ἀνέροχεται εἰς τὸ βῆμα καὶ λέγει τὰ ἑξῆς:

¹) Τὸ κείμενον τοῦ διπλώματος ἔχει ὡς ἑξῆς:

ΤΥΧΗ, ΑΓΑΘΗ,

ΕΔΟΞΕ ΤΗ, ΑΚΑΔΗΜΙΑΙ, ΑΘΗΝΩΝ

ΤΑΣ ΕΝ ΟΠΛΟΙΣ ΔΥΝΑΜΕΙΣ ΤΑΣ ΚΑΤΑ ΤΕ ΓΗΝ ΚΑΙ ΚΑΤΑ ΘΑΛΑΣΣΑΝ ΚΑΙ ΚΑΤ ΑΕΡΑ
ΤΩ, ΧΡΥΣΩ, ΠΑΡΑΣΗΜΩ, ΤΙΜΗΣΑΙ

ΟΤΙ ΤΩΝ ΚΑΤΑ ΤΗΣ ΠΑΤΡΙΔΟΣ ΕΠΙΔΡΑΜΟΝΤΩΝ ΠΟΛΕΜΙΩΝ ΓΕΝΝΑΙΟΤΑΤΑ
ΜΑΧΟΜΕΝΑΙ ΕΚΡΑΤΗΣΑΝ ΚΑΙ ΤΗ, ΧΩΡΑ, ΤΗ, ΗΜΕΤΕΡΑ, ΑΦΘΙΤΟΝ ΚΛΕΟΣ
ΠΕΡΙΠΟΙΗΣΑΝ ΠΡΩΤΗΝ ΤΑΥΤΗΝ ΕΝ ΤΩ, ΣΥΜΜΑΧΙΚΩ, ΑΓΩΝΙ ΑΡΑΜΕΝΑΙ ΝΙΚΗΝ
ΚΑΙ ΤΟΙΣ ΥΠΕΡ ΤΗΣ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΣ ΑΓΩΝΙΖΟΜΕΝΟΙΣ ΠΑΡΑΔΕΙΓΜΑ ΓΕΝΟΜΕΝΑΙ
ΑΝΕΙΠΕΙΝ ΔΕ ΤΑΣ ΤΙΜΑΣ ΕΝ ΤΗ, ΤΟΥ ΜΑΡΤΙΟΥ ΜΗΝΟΣ ΠΑΝΗΓΥΡΕΙ
ΕΤΟΥΣ ΠΡΩΤΟΥ ΚΑΙ ΤΕΣΣΑΡΑΚΟΣΤΟΥ ΚΑΙ ΕΝΑΚΟΣΙΟΣΤΟΥ ΚΑΙ ΧΙΛΙΟΣΤΟΥ
ΤΟ ΔΕ ΠΑΡΑΣΗΜΟΝ ΤΟ ΧΡΥΣΟΥΝ ΕΠΙΔΟΥΝΑΙ ΤΩ, ΤΩΝ ΕΝ ΟΠΛΟΙΣ ΔΥΝΑΜΕΩΝ
ΑΡΧΗΓΕΤΗ, ΚΑΙ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ ΕΥΚΛΕΕΣΤΑΤΩ, ΒΑΣΙΛΕΙ

ΓΕΩΡΓΙΩ, ΤΩ, ΔΕΥΤΕΡΩ,

ΜΗΝΟΣ ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ ΠΡΩΤΗ, ΚΑΙ ΤΡΙΑΚΟΣΤΗ, ΕΤΟΥΣ ΕΚΤΟΥ ΚΑΙ ΤΕΣΣΑΡΑΚΟΣΤΟΥ
ΚΑΙ ΕΝΑΚΟΣΙΟΣΤΟΥ ΚΑΙ ΧΙΛΙΟΣΤΟΥ ΩΣΠΕΡ ΤΗ, ΑΚΑΔΗΜΙΑ, ΕΔΟΞΕΝ

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ

Ο ΓΕΝΙΚΟΣ ΓΡΑΜΜΑΤΕΥΣ

